

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 9Sžp/5/2013                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 1012201732                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.05.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Viera Nevedelová         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:1012201732.1 |

## UZNESENIE

T. súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie so sídlom Tulčák č. 26, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova č. 20, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Nám. L. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 12. júla 2012 č. 4903/2012-2.2, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. marca 2013, č.k. 2S 308/2012-88, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13. marca 2013, č.k. 2S 308/2012-88 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

### Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 13. marca 2013, č.k. 2S 308/2012-88, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 12. júla 2012 č. 4903/2012-2.2, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Prešove č. 2012/279-011/KM-R zo dňa 20.01.2012 vo výroku B., o povolení výnimky zo zákazu ustanoveného v § 16 ods. 1 písm. b) zák. č. 543/2002 Z. z., o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákona o ochrane prírody a krajiny“) zasiahnuť do lesného porastu a poškodiť vegetačný a pôdny kryt v piatom stupni územnej ochrany v zmysle zákona o ochrane prírody a krajiny v Národnej prírodnej rezervácii (ďalej len „NPR“) Vernárska tiesňava v jednotkách priestorového rozdelenia lesa (ďalej len „JPRL“) č. 119 v lesnom celku (ďalej len LC“) Vernár štátne lesy na lesnom hospodárskom celku (ďalej len „LHC“) Hranovnica a zo zákazu ustanoveného podľa § 16 ods. 1 písm. f) zákona o ochrane prírody a krajiny rušiť pokoj a ticho v piatom stupni územnej ochrany v zmysle zákona o ochrane prírody a krajiny v NPR Vernárska tiesňava v JPRL č. 119 v LC Vernár štátne lesy na LHC Hranovnica tak, že výnimky zo zákazov sa povolili pre žiadateľa v súvislosti s vykonaním fytosanitárnej ťažby abioticky poškodených stromov o objeme 80m3 za určenia v rozhodnutí uvedených bližších podmienok vykonania povolených činností zabezpečujúcich ochranu prírody a krajiny s tým, že povolené výnimky zo zákazov platia do 31. mája 2012.

Krajský súd po preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov a obsahu administratívneho spisu dospel k záveru, že svojvôľu žalovaného i prvostupňového správneho orgánu pri rozhodovaní o udelení výnimky zo zákazov podľa zákona o ochrane prírody v danom prípade možno vylúčiť, pretože je zrejmé, že správny orgán v konaní nevychádzal len z tvrdení žiadateľa, ale ako podklad pre rozhodnutie si zabezpečil od ŠOP SR odborné stanovisko zo dňa 30.11.2011, v ktorom odporučila povoliť požadovanú výnimku na účely spracovania vetrovej kalamity v dieľci č. 119 v NPR Vernárska tiesňava. Uvedené stanovisko obsahuje podrobnú identifikáciu dotknutého územia, návrh riešenia a odôvodnenie a vychádzali z neho aj vo veci rozhodujúce správne orgány, pričom jeho obsah premietli i do odôvodnenia svojich rozhodnutí.

Činnosti spojené s odstránením kalamitného dreva nie sú činnosťami, ktoré by a priori boli v rozpore so záujmami ochrany prírody. Zabránenie nežiaduceho rozmnoženia podkôrníkov a obmedzenie jeho preniknutia do okolitých lesných porastov má svoj význam aj v bezzásahovej zóne s piatym stupňom územnej ochrany. Ako vyplýva z rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, tento veľmi presne zistil, ktorých lokalít sa konanie o povolenie výnimky týka, aký je ich charakter z hľadiska lesného ekosystému a z hľadiska národnej siete chránených území. Lesný dielec č. 119 nie je súčasťou územia európskeho významu SKUEV 0112 Slovenský raj. Ide o nárazníkovú zónu, kde sa v prípade vetrovej alebo podkôrníkovej kalamity uvažuje s ochrannými opatreniami s cieľom eliminácie následného druhotného šírenia podkôrneho hmyzu v NPR Vernárska tiesňava. Krajský súd sa preto stotožnil s názorom, že cieľom opatrení, ktoré boli posudzované v konaní o udelení výnimky, bolo zaistiť priaznivý stav typických druhov (smrek) v lesných biotopoch NPR a ochranu pred výrazným poškodením alebo zničením. Poukázal na to, že správny orgán dostatočne zrozumiteľne opísal situáciu v kalamitou postihnutej oblasti, jej ďalší vývin v prípade nevykonania zásahu a nepriaznivý vplyv na dotknutý lesný biotop i na životné prostredie vo všeobecnosti, pričom vzhľadom na uvedené sa opis a vyhodnotenie vývinu populácie podkôrníka, ktorej sa domáhala žalobca, javia ako nadbytočné a nespôsobilé zmeniť rozhodnutie vo veci. Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány sa vecou riadne zaoberali, zabezpečili si všetky právne relevantné podklady a ich uváženie o potrebe zásahu do územia podliehajúceho piatemu stupňu ochrany nevybočilo z medzí a hľadísk stanovených zákonom.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov konania nepatrí.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že súd prvého stupňa, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytkol krajskému súdu, že nijakým spôsobom nereagoval na v žalobe citované rozhodnutia ministra životného prostredia SR sp. zn. 6525/2011-1.10 zo dňa 02.04.2012. Nie je zrejmé, ako možno udeliť výnimku z územnej ochrany bez toho, aby toto územie bolo identifikované spôsobom, ktorý vyplýva priamo zo zákona (Katastrálny zákon), teda bez uvedenia identifikačných znakov, ktoré územie definujú. Zdôraznil, že prvostupňový správny orgán založil svoje rozhodnutie na iných skutočnostiach ako na svojom skutkovom závere, že na území, ktoré označil len jednotkou priestorového rozdelenia lesa č. 119 sa nachádzajú porasty neoprávnene zaradené do piateho stupňa územnej ochrany. Argumentoval, že žalovaný až vo svojom vyjadrení k žalobe dovysvetľoval to, čo malo byť obsahom jeho rozhodnutia vydaného v správnom konaní. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, rozhodnutie žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že ho je potrebné zrušiť a konanie

zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a) zákona o ochrane prírody a krajiny orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b) zákona o ochrane prírody a krajiny rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uvedené zákonné ustanovenia ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, č. Snj 72/2013 z 24. júna 2014, podľa ktorého neplatnosť povolenej výnimky, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia, už zanikla a neexistuje. Správny orgán, resp. súd preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

V danej veci bolo napadnutým rozhodnutím povolené v súvislosti s vykonaním fytosanitárnej ťažby abioticky poškodených stromov o objeme 80 m<sup>3</sup> zasiahnuť do lesného porastu a poškodiť vegetačný a pôdny kryt v piatom stupni územnej ochrany v NPR Věrnárska tiesňava v JPRL č. 119 v LC Věrnár štátne lesy na LHC Hranovnica a rušiť pokoj a ticho v tejto oblasti s tým, že čas, do ktorého bola realizácia výnimky povolená uplynul už v čase rozhodovania žalovaného ako správneho orgánu druhého stupňa (12. júla 2012).

Neplatnosť povolenej výnimky na vykonanie fytosanitárnej ťažby kalamitnej hmoty spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje.

Žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu stratilo platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané. V čase súdneho preskúmania teda už neexistovalo rozhodnutie, ktoré by mohlo byť predmetom súdneho preskúmania. Podmienky pre postup podľa V. časti druhej hlavy OSP preto splnené neboli.

Súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalobu na preskúmanie rozhodnutia, ktoré zo zákona stratilo platnosť zamietol. Konaniu a rozhodnutiu vo veci bránila neodstrániteľná prekážka konania, ktorou je nedostatok právomoci súdu na preskúmanie rozhodnutia, ktoré na základe zákona stratilo platnosť a účinnosť, a teda v danom prípade v čase začatia preskúmacieho konania neexistovalo rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods.3 OSP) a súčasne napadnutým rozhodnutím žalobca nemôže byť ukrátený na svojich právach (§ 247 ods.1 OSP). Odvolací súd preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) OSP a s § 246c ods.1 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie podľa § 104 v spojení s § 246c ods.1 OSP zastavil, pretože keď zo skutkových okolností danej veci je zrejmé, že prvostupňové rozhodnutie žalovaného zo zákona stratilo platnosť, v dôsledku čoho napadnuté rozhodnutie žalovaného zo zákona stratilo účinnosť,

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 246c OSP v spojení s § 224 ods.1 a s § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, lebo konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil dôvod na jej priznanie.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.